

איוב

Iḵov

תהילים

Псалми

משלי

Приповідки

קוהלת

Проповітник

שיר השירים

Пісня Пісень

КНИГИ МУДРОСТІ

Переклад з давньоєврейської
Володимира Романенка

Київ
2024

איוב

יוֹב

Глава 1

1. Був у землі Уц чоловік на ім'я Йов. І був чоловік той бездоганний і чесний, і Бога боявся, й від (усього) злого ухилявся
2. І народилося в нього семеро синів і три дочки
3. І стадо було його сім тисяч овець і три тисячі верблюдів і п'ятсот пар волів і п'ятсот ослиць, і челядь (його була) велика вельми. І чоловік той був більший серед усіх синів Сходу
4. І сини його сходилися і вчиняли бенкет у домі своєму (по черзі кожний) свого дня, і посилали і закликали трьох сестер своїх, аби їсти й пити з ними
5. І було, коли звершувалося коло (тих) днів бенкету, то послав Йов (за дітьми) й очищав їх. І піднімався рано-вранці, і приносив жертви цілопалення по числу їх усіх, бо мовив Йов: «Може, згрішили сини мої та (не) благословили Бога в серцях своїх». Так робив Йов у всі дні

І Й О В

6. І був день, і прийшли сини Божі постати перед Господом. І сатана теж прийшов поміж ними
7. І мовив Господь до сатани: «Звідкіля ти прийшов?» І відповів сатана Господу, і мовив: «Блукав я собі по землі й обійшов її»
8. І мовив Господь до сатани: «Чи примітив ти слугу мого Ійова? Бо немає такого, як він, чоловіка на землі — бездоганного і чесного, такого, що Бога боїться і від (усього) злого ухиляється»
9. І відповів сатана Господу, і мовив: «Хіба без причини боїться Ійов Бога?»
10. Хіба не Ти відгородив знавкола і його, і дім його, і все, чим володіє він? Ти благословив діло рук його, і стадо його шириться по землі тій
11. Та втім, простягни-но руку Твою і торкнись усього, що він має, — чи благословлятиме він Тебе так само щиро?»
12. І мовив Господь до сатани: «Ось, усе, що має він, — у руці твоїй; лише на нього самого не простягай руки твоєї». І відійшов сатана з-перед лиця Господа
13. І був день, коли й сини його й дочки його їли й пили вино у домі брата свого найстаршого
14. Та (ось), посланець увійшов до Ійова й мовив: «Воли орали, й ослиці паслися поруч них

משלי

Приповідки

Глава 1

1. Приповідки Соломона, сина Давида, царя Ізраїлю
2. Аби пізнати (тобі) мудрість і настанову, аби затямити мову розумну
3. Аби сприйняти настанову, аби успішним бути в праведності, правосудді та справедливості
4. Аби дати недолугим обачність, підлітку — знання і вправність
5. Мудрий нехай послухає і нехай додасть вченості собі, а тямущий — мудрого розсуду нехай набуде
6. Аби збагнути приповідку та хитромовку, слова мудрих і загадки їхні
7. Страх перед Господом — то початок знання; мудрість і настанову лише телепні презирають
8. Послухай, сину мій, настанову батька твого та не лишай повчань матері твоєї
9. Бо вони і є вінок благодатний для голови твоєї та прикраса для шиї твоєї

П р и п о в і д к и

10. Сину мій! Якщо зваблюватимуть тебе грішники — не згоджуйся з ними
11. Як будуть мовити: «Пішли з нами, чатуймо, аби кров (пролити), приховаймось, аби без причини невинного (схопити)
12. Мов шеол поглиньмо їх живцем і в усій повноті, мов тих, що сходять до ями (могильної)
13. Знайдемо собі усякий достаток цінний, наповнимо доми наші здобиччю
14. Посеред нас кидатимеш ти жереб свій, одна торбина буде для нас усіх»
15. Сину мій! Не ходи на (ту) путь із ними, втримай ногу твою від стежки їхньої
16. Бо вони своїми ногами до зла біжать, і поспішають кров пролити
17. Але ж (навіть) на всяку пернату розкидати тенета на очах її — то марно
18. А вони так на власну кров чатують, приховуються, аби власні душі (згубити)
19. Такі стежини кожного, хто хоче відтяти собі для наживи: відбере вона душу того, хто в злочині її надбав
20. Премудрість прямо на вулиці викрикує, на майданах здійсмає голос свій